

Arrest

nr. 307 989 van 10 juni 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 januari 2024.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster, die de Salvadoraanse nationaliteit bezit, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij haar huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het

Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door haar aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest nr. 290 578 van 20 juni 2023.

In het kader van haar huidig verzoek verwijst verzoekster naar hetgeen zij tijdens haar eerste asielprocedure verklaard heeft en zegt dat haar vrees actueel blijft. Omdat zij niet geloofd werd door de asielinstanties, legt zij nu een verklaring neer die zij net voor haar vertrek uit El Salvador liet optekenen door een notaris. Het betreft een samenvatting van de zaken die zij in El Salvador heeft meegemaakt, en die haar terugkeer in de weg staan.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) haar vorig verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 290 578 van 20 juni 2023.

(ii) verzoekster verwijst naar haar verklaringen die zij tijdens haar eerste asielprocedure heeft afgelegd en zegt geen nieuwe elementen aan te brengen. Zij herhaalt dat het zeer gevaarlijk is in El Salvador en dat problemen kende met bendeleden, alsook dat zij G., een zus van haar man, dient te vrezen. Dient evenwel te worden opgemerkt dat het louter verwijzen naar en herhalen van haar eerder bedrieglijk bevonden verklaringen haar geloofwaardigheid niet kan herstellen.

(iii) haar getuigenis die door een notaris in El Salvador werd opgetekend, evenmin leidt tot een andersluidende appreciatie. Hoewel zij meent dat dit een document betreft dat zij nog niet eerder voorlegde, dient te worden opgemerkt dat dit stuk wel degelijk in de beoordeling en de beslissingen van het CGVS en de Raad werd opgenomen. Echter motiveerde het CGVS in de beslissing van 19 december 2022 uitgebreid waarom aan deze getuigenis geen objectieve waarde kon worden verleend.

(iv) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat zij louter en alleen op basis van haar verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. Zij heeft overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

(v) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoekster heeft aangebracht in het kader van haar huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Waar verzoekster stelt dat zij een gerechtelijk document heeft voorgelegd ter staving van haar huidig verzoek, wijst de Raad erop dat verzoekster enkel een verklaring heeft neergelegd die zij net voor haar vertrek uit El Salvador liet optekenen door een notaris. De Raad wijst dienaangaande op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld in de bestreden beslissing: "Uw getuigenis die door een notaris in El Salvador werd opgetekend, leidt evenmin tot een andersluidende appreciatie. Hoewel u meent dat dit een document betreft dat u nog niet eerder voorlegde, dient te worden opgemerkt dat dit stuk wel degelijk in de beoordeling en de beslissingen van het CGVS en de RvV werd opgenomen. Echter motiveerde het CGVS uitgebreid waarom aan deze getuigenis geen objectieve waarde kon worden verleend. In de weigeringsbeslissing van 19 december 2022 kan u lezen hoe het CGVS tot deze conclusie kwam.". Hieruit blijkt dat de verklaring bij de notaris geen nieuw element is maar reeds werd beoordeeld in het kader van het eerste beschermingsverzoek.

8. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de informatie waarnaar gerefereerd wordt waaruit niet blijkt dat, ondanks de precaire situatie in El Salvador, er actueel sprake is van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bijgevolg is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekster brengt geen afdoende concrete, objectieve informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarnaar gerefereerd wordt in de bestreden beslissing en waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet (langer) actueel of correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De informatie die verzoekster bijbrengt in haar verzoekschrift ligt immers in dezelfde lijn als de door de commissaris-generaal bijgebrachte informatie.

9. Bijgevolg lijkt verzoekster geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 8 maart 2024 staat het volgende vermeld:

"De zaken 303 391 en 303 421 (volgnr. 13) worden samen opgeroepen en behandeld. Tolk 1543 legt de eed af en tolkt Spaans / Frans – Nederlands in beide zaken."

Waar de voorzitter verwijst naar de beschikkingen die het voorwerp uitmaken van hun verzoeken om te worden gehoord, stellen verzoekers dat zij bij hun huidige, tweede verzoeken om internationale bescherming voldoende elementen hebben bijgebracht die een nieuw onderzoek ten gronde rechtvaardigen. Zij verwijzen hierbij naar gerechtelijke documenten en naar de nieuwe elementen inzake de mensenrechtencrisis in El Salvador, waarbij willekeurige arrestaties schering en inslag zijn. De verwerende partij ontkent volgens verzoekers niet dat de mensenrechtensituatie in hun land van herkomst precair is, maar stelt dat deze onvoldoende is om hen een beschermingsstatus toe te kennen. Verzoekers menen integendeel dat de objectieve informatie die zij bijbrengen een ander oordeel rechtvaardigt.

Verzoeker (zaak 303 391) voegt hier nog aan toe dat zij in België zijn toegekomen in september 2021, dat hij een maand nadien heeft vernomen dat er in El Salvador 80 doden waren gevallen op één dag en dat er sinds het aantreden van de nieuwe president al meer dan 60.000 jongeren in de gevangenis werden opgesloten zonder opgave van enige reden. Hij deelt mee dat “iedereen die ik ken”, onder meer een neef en vrienden, er werd vermoord en stelt dat een normaal leven leiden er onmogelijk is; integendeel is er sprake van “een andere realiteit”. Verzoeker benadrukt dat hij enkel naar België is gekomen om een ander, normaal leven te leiden en zijn uiterste best doet om zich hier te integreren, wat onder meer blijkt uit het gegeven dat hij ter zitting Frans spreekt.

Verzoekster (zaak 303 421) wijst erop dat verzoeker, haar zoon, en haar andere kinderen zich hebben aangepast aan een leven in België en dat hun gezin hier rust heeft gevonden. Vroeger durfde zij haar kinderen niet naar buiten laten gaan, terwijl zij nu in België inspanningen leveren om de landstalen te leren en de mogelijkheden die hen hier worden geboden te benutten. Verzoekster vraagt de kans om verder in België te mogen verblijven.”

5. Verzoekster brengt ter terechtzitting, met voormelde argumentatie, geen concrete en dienstige argumenten bij die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 15 januari 2024.

Het betreft in casu verzoeksters tweede verzoek om internationale bescherming, ingediend op 24 augustus 2023, nadat haar vorig, eerste verzoek om internationale bescherming een tweetal maanden eerder definitief werd afgesloten bij arrest van de Raad van 20 juni 2023 met nr. 290 578.

Verzoeksters huidig volgend verzoek bevat, zoals in voormelde geciteerde beschikking wordt vastgesteld en uitgebreid uiteengezet, geen nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingen-wet die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 of artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster brengt ter zitting geen concrete en dienstige elementen bij die hierover anders doen besluiten.

Immers, waar verzoekster op zitting opmerkt dat zij, en haar zoon (RvV 303 391), bij huidig tweede verzoek om internationale bescherming voldoende elementen hebben bijgebracht die een nieuw onderzoek ten gronde rechtvaardigen, waarbij wordt gewezen op neergelegde gerechtelijke documenten en naar de nieuwe elementen inzake de mensenrechtencrisis in El Salvador waarbij willekeurige arrestaties schering en inslag zijn, gaat zij volledig voorbij aan hetgeen hierover concreet in de beschikking wordt vastgesteld en geoordeeld, waarbij uitgebreid wordt uiteengezet waarom dit geen nieuwe elementen in de zin van voormelde bepaling betreffen

Met betrekking tot de “gerechtelijke documenten” waar verzoekster en haar zoon naar verwijzen, wordt aangenomen dat zij hiermee opnieuw doelen op de door hen bij hun huidig tweede verzoek neergelegde getuigenis van verzoekster die door een notaris in El Salvador werd opgetekend, te meer geen andere stukken in het kader van huidig volgend verzoek worden neergelegd.

De Raad herhaalt en benadrukt dat die getuigenis reeds eerder door verzoekster en haar kinderen in het kader van hun vorig, eerste verzoek werd neergelegd en dat hiermee toen uitgebreid rekening werd gehouden door de asielinstanties en concreet en omstandig over werd geoordeeld. Dit betreft in casu derhalve geen “nieuw element” in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, zoals bovendien reeds als volgt werd toegelicht in de beschikking (punt 7): “Waar verzoekster stelt dat zij een gerechtelijk document heeft voorgelegd ter staving van haar huidig verzoek, wijst de Raad erop dat verzoekster enkel een verklaring heeft neergelegd die zij net voor haar vertrek uit El Salvador liet optekenen door een notaris. De Raad wijst dienaangaande op hetgeen de commissaris-generaal heeft vastgesteld in de bestreden beslissing: “Uw getuigenis die door een notaris in El Salvador werd opgetekend, leidt evenmin tot een andersluidende appreciatie. Hoewel u meent dat dit een document betreft dat u nog niet eerder voorlegde, dient te worden opgemerkt dat dit stuk wel degelijk in de beoordeling en de beslissingen van het CGVS en de RvV werd opgenomen. Echter motiveerde het CGVS uitgebreid waarom aan deze getuigenis geen objectieve waarde kon worden verleend. In de weigeringsbeslissing van 19 december 2022 kan u lezen hoe het CGVS tot deze conclusie kwam.” Hieruit blijkt dat de verklaring bij de notaris geen nieuw element is maar reeds werd beoordeeld in het kader van het eerste beschermingsverzoek.”

Verzoekster gaat hieraan aldus (opnieuw) volledig voorbij ter zitting. Door louter opnieuw op dat stuk te wijzen, zonder ook maar enigszins concreet in te gaan op hetgeen hierover in de beschikking wordt opgemerkt, waarbij overigens de vraag kan worden gesteld of zij die wel heeft gelezen, werpt verzoekster hierop geen ander licht. Wat betreft de beoordeling over die getuigenis die verzoekster dus al eerder bij het vorig verzoek om internationale bescherming aanbracht, verwijst de Raad naar voormeld arrest nr. 290 587.

Ook wat betreft de argumentatie ter zitting aangaande de mensenrechtencrisis in El Salvador met willekeurige arrestaties die schering en inslag zijn, stelt de Raad vast dat verzoekster en haar kinderen dit al bij het vorig, eerste verzoek om internationale bescherming aanhaalden en dat hierover toen in arrest nr. 290 587 reeds uitgebreid werd geoordeeld als volgt:

“3.3.4.2.6. Met betrekking tot de vrees dat verzoeker gearresteerd zou worden in het kader van de noodtoestand in El Salvador en de golf van arrestaties van bendeleden en vermeende bendeleden sinds het afkondigen van de noodtoestand door President Bukele, oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing, onder verwijzing de COI Focus “Salvador. Situation Sécuritaire”, dat er geen sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan een verhoogd risico loopt om in dit kader slachtoffer te worden van een (willekeurige) arrestatie. Verder wordt gewezen op het gegeven dat slachtoffers van willekeurige arrestaties gewoonlijk zowel mannelijk zijn als jong en arm en afkomstig uit een wijk met bendeaanwezigheid, eventueel in combinatie met uiterlijke kenmerken en dat noch uit zijn verklaringen noch uit de beschikbare informatie blijkt dat verzoeker afdoende concrete en individuele elementen heeft aangereikt om aan te tonen dat er in het kader van de noodtoestand in El Salvador in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging kan worden vastgesteld of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

(...)

Verzoekende partijen verklaren voor hun vertrek uit El Salvador te hebben verbleven in Ciudad Arce in San Salvador (administratief dossier, ‘verklaring DVZ’, vraag 10). Uit de landeninformatie blijkt dat ook in San Salvador bendes aanwezig zijn. Zo uit de beschikbare informatie kan blijken dat naar aanleiding van deze grootschalige actie als reactie tegen de piek in bendege geweld begin 2022 in El Salvador veelal jonge mannen worden gevisieerd uit arme wijken die door bendes gecontroleerd worden en dat daarbij ook personen die geen banden hebben met bendes kunnen worden gearresteerd, kan hieruit evenwel niet worden afgeleid dat elke jonge mannelijke Salvadoraan het risico loopt om slachtoffer te worden van dergelijke willekeurige arrestatie, louter door zijn aanwezigheid aldaar. Evenmin kan hieruit blijken dat waar jonge mannen worden gearresteerd die niets te maken hebben met bendeleden, zij langdurig opgesloten blijven.

(...)

Gelet op het voorgaande maken verzoekende partijen niet aannemelijk dat verzoeker, louter omwille van zijn geslacht en vroegere aanraking met de autoriteiten, riskeert het slachtoffer te worden van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet als gevolg van de politieacties in het kader van de in maart 2022 afgekondigde noodtoestand in El Salvador.”

Verder werpt verzoekster geen ander licht op hetgeen in de beschikking, in punt 8, concreet wordt opgemerkt aangaande de algemene verwijzing in het kader van huidig volgend verzoek naar de algemene (onveiligheids)situatie in El Salvador en de door haar (en haar zoon) in dit verband aangehaalde informatie. Het komt verzoekster in het kader van haar vraag tot horen toe om concreet uiteen te zetten om welke reden zij het niet eens is met de gronden in de beschikking, waartoe zij op voormelde wijze, door louter slechts diezelfde argumentatie te herhalen zonder inhoudelijk in te gaan op hetgeen in de beschikking van 15 januari 2024 concreet wordt vastgesteld en geoordeeld, in gebreke blijft. De louter algemene opmerking ter zitting dat de objectieve informatie die zij bijbrengen een ander oordeel rechtvaardigt, is niet van aard afbreuk te doen aan de concrete beoordeling hiervan in de beschikking. Zo verzoekster het hiermee niet eens is, komt het haar toe het tegendeel in concreto aan te tonen, hetgeen zij evenwel nalaat.

De herhaling ter zitting dat verzoekster en de kinderen in België zijn toegekomen in september 2021, dat een maand nadien werd vernomen dat er in El Salvador 80 doden waren gevallen op één dag en dat er sinds het aantreden van de nieuwe president al meer dan 60.000 jongeren in de gevangenis werden opgesloten zonder opgave van enige reden, is, net als de algemene opmerking van verzoeksters zoon ter zitting dat *“iedereen die ik ken”*, onder meer een neef en vrienden, er werd vermoord en een normaal leven leiden er onmogelijk is, maar er integendeel sprake is van *“een andere realiteit”*, evenmin van aard de concrete vaststellingen in de beschikking in een ander daglicht te plaatsen, zoals aangaande hun algemene verwijzing naar de algemene (onveiligheids)situatie in El Salvador, op grond waarvan wordt besloten dat verzoekster bij huidig volgend verzoek geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor internationale bescherming. Met dergelijke algemene opmerkingen, zonder echter concreet in te gaan op en daadwerkelijk enige concrete repliek tegen de inhoud van de beschikking te formuleren, doet verzoekster thans niet anders oordelen.

Verzoeksters argumenten en die van haar zoon ter zitting omtrent hun leven, inspanningen en integratie in België zijn irrelevant bij de beoordeling van hun verzoek om internationale bescherming, waarbij de vrees voor vervolging in of het risico op ernstige schade bij terugkeer naar het land van herkomst El Salvador dient te worden onderzocht, en vormen aldus geen elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor een internationale beschermingsstatus in aanmerking komen.

6. Derhalve wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 15 januari 2024 opgenomen grond. Bijgevolg brengt verzoekster geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES